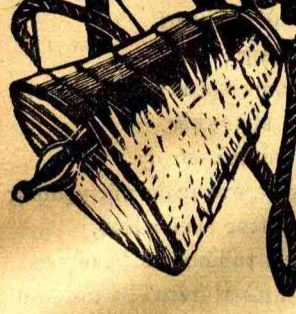

ΚΑΜΠΑΝΙΑ

Ἐφημερίς
 ποῦ διαβάζεις κι' ἀπορεῖς
 θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωτὶ ἐκάστης Κυριακῆς
 κι' ὁ Ἄρβας θ'ἀν' ὑπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτῆς

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν κι' εἰς τὰς Πάτρας κατοικοῦμεν	Ἔτος χίλια κι' ἑννηκόσια κι' εἴκοσι κι' ἑννέα καὶ καράβια παραγγέλει ἡ Πατρίδα πάλι νέα	Ἀριθμὸς τοῦ φύλλου πέντε μὲ βορηάδες καὶ πουνέντα
--	--	--

Εἰς δραχμὰς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν
 κι' εἴκοσι πέντε τ' ἑξαμήνου καθωρίσαμεν τιμὴν
 γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως ἐν δολλάριον, κι' αὐτὰ
 εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ
 Ἐπιστολάς καὶ συνδρομὰς
 προσωπικῶς μόνον σ' ἐμᾶς

Τοῦ καθὲ φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ	Ἰουνίου μηνὸς δύο κι' ἡ Βουλὴ γλεντὰ μὲ τρίο
---	---

Πῶς μνημεῖα στένει αἰώνια ὁ Λευτέρης μὲ κοτρώνια

Εὐοῖ εὐάν, ὦ Ἕλληνες Πανέλληνες, τὸ Κράτος,
 π' ὁ κύρ Λευτέρης κυβερνᾷ γερός καὶ κοτσανάτος
 ἀφοῦ μᾶς πῆρε τὰ λεφτὰ
 τώρα κοτρώνια μᾶς ζητᾷ
 γιὰ στήσιμο...Μνημεῖου

κι' αὐτὸ νὰ γίνῃ ἐρατικῶς ἐκ τοῦ Πανελληνίου
 ἐν' ὧ μποροῦσε νὰ γενῆ κι' ἐκ τοῦ κοινοῦ ταμείου!

Εὐοῖ! εὐάν ὦ! Ἕλληνες, Πανέλληνες ὦ! Κράτος!
 ὁ κύρ Λευτέρης ποῦ περνᾷ λοιπὸν Πεντελικάτος
 κομπὸς καὶ ντελικάτος

ἐγκύκλιον ἀπέστειλε πρὸς πάντας ἐπομένως
 κοτρώνια νὰ τοῦ στείλουμε ἀμέσως κι' ἐσπευμένως
 μὲ ταῦτα τᾶχα νὰ κτισθῆ ἓνα κοινὸν Ἡρώφον
 πρὸς μνήμην τῶν Γιγάντων μας ἀθάνατων Ἡρώφον
 ὄστε μὲ τὴν συμπλήρωσιν ἑκατοντετηρίδος
 νᾶχη στηθῆ εἰς ἔνδειξιν.. εὐγνώμονος Πατριδος
 μὲ μουσικῶν παιᾶνας

σ' Ἐκείνους τοὺς Τιτάνας

π' ἐδόξασαν τὴ χώρα μας μὲ τὸ ἀγνό τους αἶμα
 ἀχόρταγ' ἀτενίζοντες μὲ τὸ στερνό τους βλέμμα
 πρὸς τὸ Ναὸ τῆς αὐλῆς Θεᾶς Ἐλευθερίας
 σὸν Πλάστην ἀναπέμποντες γι' αὐτὴν εὐχὰς μυρίας
 ὁ θάνατός των νὰ γενῆ τῶν ἄλλων ἡ ἀνάσα
 κι' οἱ μετ' αὐτοὺς Ἐλεύθεροι νὰ ἰδοῦνε περὶ τὸ Πάσχα

Εὐοῖ, εὐάν, ὦ Ἕλληνες εὐγνώμονες, οἱ πάντες
 ὡς πόλεις, ἢ κοινότητες προσφέρετε κοτρώνια
 γι' αὐτοὺς π' ὄτ' εἶχαν τῶκαψαν, γιὰ Σᾶς, εἰς τὰ τρομπόνια
 κι' οἱ ἄλλοι στὰ κανόνια

αὐτὰ, ποῦ σεῖς ἐβάλατε στὸ Μῶλο ἀράδα.. χῶρια
 γιὰ νᾶρχωντ' οἱ ἀλούτεροι νὰ δένουν τὰ παπόρτα!
 Γιὰ σᾶς ποῦ ἠθελήσατε νὰ κάμετε λιανὰ
 ἀκόμη καὶ τὰ ἱερὰ πωλοῦντες τα φτηνὰ
 μὲ τέτοιον τρόπο ἀμοίβοντες Ἐκείνων τὰ στερνὰ

Εὐοῖ, εὐάν, Πανέλληνες, τὴν ἅγια τούτην ὥρα
 φέρ'τε τὸ νοῦ σας στὸ Θεὸ... ὡς ἄτομα κι' ὡς χῶρα!
 φέρ'τε τὸ νοῦ σας πρὸς τὸ Φῶς! κομίζοντας τὴν πέτρα
 σ' Ἐκείνους ποῦ ἡ σπάθη τους τὴν γῆν αὐτὴν ἐμέτρα
 κι' ἐλάμπρυν' ἐλευθέρωσε τὸ κάθε της κομμάτι
 σκαρπίζοντας τὸ αἶμα τους μ' ἀδάκρυτο τὸ μάτι!

Εὐοῖ! εὐάν! Πανέλληνες, ὦ! Ἕλληνες, ποῦ τώρα
 ἐφθάσατε ν' ἀρνιώσατε τὴ δοξασμένη χῶρα
 ἐνῶ κι' ἐσεῖς ἐκάματε γιὰ Κεῖνη, Μεγαλειᾶ!
 καὶ σᾶν ἀητοὶ ἐφθάσατε, ὡς τὴ Μακεδονία
 στὴν Σμύρνης τὴν ἀκτὴ!

Ἐλάτε πάλι στὸ βωμὸ, τὸ θεῖο, τῆς Πατριδος!
 τὴν ἅγια ὥρα αὐτὴ

Συνέλθετε! Ἀγιώτερο δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο
 ἀπ' τὸ νὰ εἶν' ἡ Ἑλλάδας μας, τὸ Κράτος τὸ μεγάλο
 ποῦ οἱ φίλοι δὲν θὰ λυπηθοῦν
 κι' οἱ ἐχθροὶ θὰ φοβηθοῦνε
 κι' οἱ ξένοι θὰ χαροῦνε
 κι' οἱ Ἕλληνες του θὰ χαροῦν,
 ὅταν τρανὸ τό ἰδοῦνε!

Εὐοῖ! εὐάν, ὦ Ἕλληνα! Πανέλληνα! ὦ Κράτος
 π' ἐκ τῆς Πεντέλης κυβερνᾷ Μεσσίας κοτσανάτος
 σᾶν στείλης κάθε πέτρα
 τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ ἐπὶ τριάντα, μέτρα

μά ξεπλυμένην στείλτε την μ' ευγνώμονα φιλιὰ
 και δότε να την πάη 'Εκει μιάς κόρης ἀγκαλιά.
 ἀγνή κι' ἀθώα σάν κι' αὐτή, καρδιά, παρθενικιά
 κι' ἔτσι στη στείρα τούτη τῆ γῆ
 ποῦν' τῶν ὀνείρων ἡ πηγὴ
 τὸ πάναγνο, θεσπέσιο Μνημεῖο ἄς σηκωθεῖ
 κι' ἐπάνω του,.. σιῆς πέτραις του ἄς γίνη μιὰ γραφὴ..!
 π' ἀπὸ τῆ θέσι ἀρχίζοντας νὰ φθάνη στὴν κορφὴ
 «'Η προσκυνητρά 'Ελλάδα μας, σ' ΕΚΕΙΝΩΝ τὴν ψυχή..!»

**'Εκ Κηφισίας ὁ Λευθέρης ἐνεργεῖ
 κι' ἐκεῖ τὸν προσκυνοῦν οἱ Ὑπουργοὶ**

Τώρα ποῦ ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν
 χάριν τῆς θερινῆς σαίζον
 αὐτοθελήτως μετεφέρθη ἐξ 'Αθηνῶν
 και πέρνει ἀέρα φρέσκον καθαρὸν
 εἰς τὸ καλὸν Πεντελικὸν
 κι' ἀκολουθοῦν οἱ ὑπουργοὶ κατὰ γραμμὴν
 προσμένοντες κι' αὐτοὶ μεταβολὴν
 εἰς τὴν ἐξοχικὴν συναγωγὴν
 καθένας τους με τὴν σειρὰν
 ὅπως ψωνίζομεν μ' οὐράν.

'Εκεῖ ἐν μέσω φίλων χωρικῶν
 μὰ κι' ἐπισήμων γηγενῶν
 θὰ γίνη νομοσχέδιον φθηνὸν
 μ' ἀέρα φρέσκον, καθαρὸν
 τουτέστι 'Ελληνικὸν, ἐξοχικὸν
 μὰ και πολὺ χορταστικὸν
 πρὸς πείσμα τῶν ἀρτοποιῶν
 και τοῦ Τσαλδάρη, τοῦ Βοζίκη και ἡμῶν

Τοιουτοτρόπως ὑπὸ πλάτανον φαιδρὸν
 και ἄλλων δένδρων σκιερῶν
 ἐνῶ θὰ ρέη τὸ νερὸν
 θὰ βγαίνη νομοσχέδιον γερὸν
 ποῦ θάχη ἀέρα δροσερὸν
 και θὰ ψηφίζετε' αὐθωρεῖ ὑπὸ τῶν Βουλῶν
 τῶν Γεροντιῶν κοιμωμένων ἀδρανῶν
 και ἐν χορῶ παρισταμένων τῶν σαχλῶν
 μετὰ λαμπάδων και σανῶν..!!

**'Απ' τὸ χρηματιστήριον πολὺ ποιητικὰ
 παράξεν' ἀνταλλάξιμα και σκίτσα μερικά**

- Κ.— Τὸ ξέρεις ὅτι γράμματα λαμβάνω κάθε 'μέρα
 μ' ὑπογραφὰς κι' ἀνώνυμα σάν βρισκομ' ἐδῶ πέρα;
 Φ.— Καταλαβαίνω ποῦ τὰ λὲς γιατί' εἶσαι σὺ μιὰ λέρα,
 ποῦ δὲν ὑπάρχει στὸ Παρί, οὐδὲ στὴν 'Αγγλιτέρα
 κι' ἡῦρες ποῦ δὲν μᾶς καίγεται καρφὶ μὰ και χαμπάρι
 και βέβαια θ' ἀνέπτυξες φιλίας και μακάρι
 π' ἐγένηκε τώρα κι' αὐτὸ και νὰ γραφῆς πολιτῆς
 ἐδῶ π' ὁ κάθε... πῶρχεται, κι' ἂν εἶναι και κοροίτης
 σπουδαῖος κι' ἐξοχάτατος λογίζεται εὐθύς
 κι' οὕτω κι' ἐσένα σ' εὐχομαι ἐδῶ νὰ λογισθῆς
- Κ.— Θὰ πῆ, ἄκομα;
 Φ.— Τίποτε και κλείω περὰ τὸ στόμα.
 Κ.— Λοιπὸν... Καθὼς σ' ἀνέφερα λιγάκι πάρα πάνω
 κι' ἀπ' τὸ χρηματιστήριον ἐπιστολὴν λαμβάνω

κι' ὡς νοιώθεις.. ἀνυπόγραφον, γιὰ τοὺς χρηματιστὰς
 με σκέψεις μερικὰς.

- Φ.— 'Αλήθεια; Σκέψεις εὐρηκες σ' ἐπιστολὰς τοιαύτας;
 Κ.— Εἶπες θὰ πάψης; κι' ἄρχισες γιατί' εἶσαι πάντα Φάπας.
 Φ.— Συγγνώμην. Μὰ παράξενα πολλὰ μοῦ φανερῶνει
 ἡ κρίσις σου, τὰ λόγια σου κι' ἡ σκέψις μου θολῶνει.
 Τὶ θέλουνε τὰ χρήματα
 μετὰ τῆς λογικῆς;
 Αὐτὰ τὰ κάνουν κρίματα
 κι' ἐκεῖν' εἶν' εὐπρεπῆς.

- Κ.— Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα και νὰ φιλοσοφῆς,
 καθὼς ὁμως μοῦ γράφουνε στὰ μέσα τῆς γραφῆς
 εἶδα γυρίζουνε πολλοὶ μεσίτες ἐκεῖ κάτω,
 ὁ Γιάννης ὁ πολύσοφος ἐκ τοῦ σοφοῦ 'Επάχτου
 νέος κομπὸς κι' ἐπίδοξος, με τ' ἀνταλλάξιμά του
 ὁ κύρ 'Ανδρέας πάντοτε, ἐκ τῆς Κεφαλληνίας
 ὁ Νίκος, Χάμπρο—Πάτροκλος δεινός, μετὰ μανίας
 ἐκδίδων και οὐκάζια... κι' ὁ Σαμουὴλ στὴ μέση
 π' αὐτὸς δὲν παίξει πάντοτε ἀλλ' ὅποτε τ' ἀρέσει
 ὁ Μιχαλάκης ὁ γνωστὸς εἰς ἄνδρας και γυναῖκας
 μὰ κι' ἕνας τρισεῶρατος ποῦ πάντα κόβει ρέπας
 κι' ἄλλοι γνωστοὶ και ἄγνωστοι, ποῦ τὸ μεσίτη κάνουνε
 και τρέχουνε κι' ἀρπάζουνε
 ὅταν τὰ... κατεβάζουνε
 και κλαῖνε και πεισμώνουνε, ὁσάκις τ'... ἀνεβάζουνε
 και γίνεται πολλὴ δουλειὰ
 και πᾶν ψηλὰ τὰ χαμηλὰ
 πρὸς τὴν κορφὴ, τὰ κάτω
 μὰ τῶρ' ἀπὸ καιρὸ πολὺ
 πάει ἡ κορφὴ στὸν πάτο

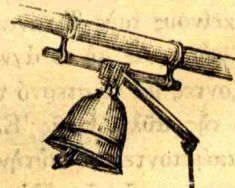
κι' ἂν ἔχει τὴν ἀντίρρησην ὁ κύριος Γρηγόρης
 κι' ἐσὺ βεβαίως, ὡς ἐγὼ, ἀμέσως θὰ ἠπόρευς.

- Φ.— 'Εγὼ ποσῶς δὲν ἀπορῶ ἀλλ' ἀποροῦνε ἄλλοι
 ποῦ πᾶνε τ' ἀνταλλάξιμα νὰ φᾶνε στὸ κεφάλι
 Κ.— Σῶπα και κλαῖτε πάντοτε κι' ἐσὺ μετὰ κλαιόντων
 και νέων και γερόντων
 μὰ χαῖρε ὁμως κάποτε, ὁμοῦ μετὰ χαιρόντων
 και πάντοτε τοὺς Δαναοὺς φοβήσου, δῶρα φέροντας
 και κλαίοντας και χαίροντας
 γιατί' ὅπως ὁ κροκόδειλος κλαῖει ψευδῶς νὰ φάη
 πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δαγκώνουνε αὐτὸν ποῦ τοὺς σφουγγάει

- Φ.— Τότε μακρὰ τους νὰ περνῆς
 Κ.— Μακρὰ και πάρα πέρα..

Τὶ θέλω ἐγὼ στὰ δόκανο; κακὴ ψυχρὴ σου μέρα;
 ἢ μᾶλλον μ' εἰλικρινεῖα γιὰ τὴ δικὴ σου χάρι
 εἶναι νὰ φτάν' ἢ ἄλεπού σε τέτοιο δὰ παζάρι;

- Φ.— Μὰ λὲς νὰ τρῶν' και τὴν ἀλ'ποῦ;
 Κ.— Κι' ἐσέν' ἀκόμη τρῶνε!
 Φ.— Παπαῖ! Βαβαῖ! Ιαταταῖ! Δημοκρατία! Θρόνε!

Στους ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας, ποῦ θὰ πᾶνε σ' ἐξοχὰς
 με καλὸ νὰ πᾶν και νᾶρθουν ἐπιστέλλομεν εὐχὰς,
 μὰ νὰ λάβουν τὴν φροντίδα γιὰ νὰ γράψουν και σ' ἐμᾶς
 τὴν διεύθυνσιν τὴν νέαν γιὰ νὰ μὴ μᾶς βρῆ μελᾶς

**Φάπας και Κλάπας συζητεί
Επίδειξις μαθητική
προχθές στη Φιλαρμονική**

- Φ.— Τώρα πάψε, σοβαρέψου, κάμε κρίσεις λογικάς
κι' ἔλα, πές μου, ἂν ἐπῆγες σ' ἐπιδείξεις μουσικάς;
- Κ.— Ἄν ἐπῆγα; Πρῶτος, πρῶτος ὅπως πάντα συνηθῶ
καὶ τῆς Πάτρας ὄλης εἶδα μαζεμένον τὸν ἀνθὸ!
- Φ.— Εἶδες κόραις ἢ κυρίαίς;
- Κ.— Καὶ κυρίαίς καὶ κορίτσια καὶ κυρίους μερικούς
ποῦ ποτέ μου δὲν τοὺς βλέπω ἐκεῖ πέρα τακτικούς
μία ἢ αἰθουσα γεμάτη
ἀπὸ σάρκα μυρουδιάτη,
ποῦ σοῦ ἔσπαζαν τὴ μύτη μυρουδιάτῃς ἀπ' ὀριγκάν
μὲ φορέματα ὠραῖα καὶ πρὸ πάντων βεραμάν
- Φ.— Λές πολλά καὶ σὲ βαριέμαι κι' ἐγὼ θέλω τὸν ἀφρό.
- Κ.— Τότε ἄκουσε τί εἶδα μὲ σειρά, κι' ὅπως μπορῶ.
εἶδα τὴ Δημητροπούλου τὴ Σωσὼ ἔμπρὸς σ' ἐμέ
μὲ σιέλ, γλυκεριά, κι' ἔμπρὸς τῆς καθισμένην μ' ἔμπρομὲ
τῆ Σωσὼ Τσακάλου κόρη δροσερῆ καὶ ζηλευτῆ
τῆ Βακῶ Δημητροπούλου ἄλλη ὁμορφῆ κι' αὐτῆ
κι' ὅπως πάντα γελαστῆ
τρία λούλουδα τ' Ἀπρίλη, τὴ Μαρίκα Ἰατροῦ
μὲ ζωνίτσα ἀρζαντένια, σὲ φορεματάκι μπλοῦ
μὲ μεϊδιάμα στὰ χεῖλη, ποῦ δὲν τσ' ἔλειψε ποτέ
καὶ τὴν Κρητικῶ Ἑλένη μὲ γκρι φόρεμ' ἀρζαντέ
μὲ τὴν ὁμορφὴν ἔλη
- Φ.— Ὡστ' εὐρήκαμε δουλειά;
- Κ.— τὴν Ἀσλὴν ποῦ τῆς ἀρέσει νὰ μιλάη γαλλικά
καὶ κοντά μου τὴν Ἑλένη ποῦ τῆς βλέπει στοργικά
- Φ.— Θ' ἀπορήσω, ἂν δὲν εἶδες καὶ τῆς κόραις τοῦ Παπαῖ
- Κ.— Καὶ τὴν Καίτη καὶ τὴ Μαίρη μὲσ' τὰ μάτια μου, νωπά
ἔχω ἀκόμη, ὡς ἐπίσης τὴν κυρία Γαβαλά
ποῦ γνωρίζω περὶ καλὰ
καὶ τὴν Θεοδοσοπούλου μὲ τὰ φρέζ καὶ μὲ δαντέλλα
μὲ τὴ χάρι της., κι' ἐκεῖθε τὴν ὠραῖα Γαβριέλλα
- Φ.— Τὴν Τίτινα Βαρυμπόπη ποῦταν ἕνα φιγουρίνι
δὲν τὴν εἶδες;
- Κ.— Πῶς; κι' ἀκόμη καὶ τὴν Ἄννα τὴ Μπαλντίνι
τὴν Βικτώρια τὴν Καρβούνη μὲ τὸ τρίχρωμο μαντύλι
καὶ μοῦ ἔγυρισαν ἔμπρὸς μου τὰ οὐράνια σὰν σφοντύλι
- Φ.— Ἄμ' ἐκεῖ θὰ πρέπη νάχης τὸ μυαλὸ μὲ τὴν κουτάλα....
- Κ.— Εἶδα ἐκεῖ καὶ τὴ μικροῦλα τὴν Κατίνα τὴ δασκάλα
τὴ Νενέ Ἀγγελοπούλου, ποῦναι ἄσπρη σὰν τὸ γάλα
τὴ γλυκεριά μας Φοῦλα εἶδα μὲ χαρὰ κι' ἀμάν, ἀμάν
καὶ τὴ Δημητρακοπούλου μὲ ὠραῖο βεραμάν.
καὶ ἂν ἔλειπεν ὁ Γιάννης
πάρε ξύλο καὶ τὸν κἀνης!
- Φ.— Ἐκεῖ μοῦπαν πῶς ἔπαιξαν τοῦ Μπετόβεν τὸ ροντὸ
- Κ.— Μὲ σειρά θὰ σοῦ τὰ πῶ.
τὴν κυρία Προκοπίου εἶδα μὲ σαμεζ παλτὸ
καὶ τοῦ Χλιάπα τὴν κυρία μὲ τὸ σάξ τὸ ἀνοιχτὸ
- Φ.— Μπράβο! Βλέπω πῶς προσέχεις καὶ καμμιὰ δὲν θάσοῦ μείνη
- Κ.— Λοιπὸν εἶδα τὴν Κυρία καὶ τὴν κόρη Καραμπίνη
τὴν Παναγοπούλου Λοῦλα, ποῦ τὴν εἶπαν καλλονὴ
τὴ Σοφία Παπανδροπούλου στὸ χορὸ ποῦναι δεινὴ
ὡς καὶ τὴν Ἀγγελοπούλου, σὰν τὴν Ἥρα, τὴν Ἥρῶ
καὶ τὴν Παπαδημητρίου μὲ τὰ μπῆξ τὴν Ἀργυρῶ
- Φ.— Μήπως εἶδες εἰς τὸ πιάνο τὴν Ἑλένη Γαβαλά;
- Κ.— τὴν Ἀνιῶ Οἰκονομοπούλου πῶπεξαν πολὺ καλὰ;
- Κ.— Βέβαια, καθὼς ἐπίσης τὴν Βουρλούμη, τὸ γιατρὸ
τὸ Σταυρόπουλ' ὅπως πάντα εὐσταλῆ καὶ ζωηρῶ,

- τὴν Ἑσθῆρ Βιτάλ τὴν εἶδα, τὴ Σοφία Κωστοπούλου
καὶ τὸν Κᾶη καὶ περὶ πέρα τὴν κυρία Ρηγοπούλου,
τὴν καλὴν μας Μαργαρίτα γένος Παναγιωτοπούλου
καὶ τὴν Ἑλλῆ μὲ τὰ μαῦρα τὴν κομψὴ Παπανδροπούλου
καὶ τὴ Λέλα τοῦ γιατροῦ μας τοῦ καλοῦ Κουτσικοπούλου
μὲ τὰ κρέπ ντὲ σὶν τὰ φῖνα
τοῦ Βιτάλ τὴ Σεραφίνα,
ποῦ μᾶς ἔπαιξε στὸ πιάνο τὸ ματὲν ἐκ τοῦ Σοπὲν
καὶ τὴν Βάσω τὴν Πιλάλη μὲ τ' ὠραῖο τὸ ρεφρέν,
ὡς ἐπίσης καὶ τὴν Νίκη μὲ τὸ φόρεμα σωμὸν,
ποῦ μᾶς ἔπαιξε τοῦ Σοῦμπρετ τὸ βαλσάκι ζωηρὸν
καὶ τοῦ Γαβαλά τὴν Στέλλα,
ποῦ μᾶς ἔπαιξε τοῦ Χέλερ τὴν ὠραῖα Ταραντέλλα,
τὴ Σοφία Κωστοπούλου ποῦ τῆς πρόσφεραν λουλούδια
τὴ Μαρία Μπεβερίνου μὲ τοῦ Γκόνταρ τὰ τραγούδια
μὰ μοῦ ἄρεσεν ἐπίσης ἡ ὠραῖα Βαρκαρόλα
μὲ τὴν Ἀναστασοπούλου, καθὼς πάλι καὶ ἡ Νόρα
ἡ μικροῦλα Κωστοπούλου μὰ καὶ τούτῃ π' ἀπὸ τώρα
στὴ μπερσὲξ ἕνα κομματί, ποῦ ξεχώριζεν ἀπ' ὅλα.
- Φ.— Μήπως κι' ἡ Παναγοπούλου ἢ Χριστίνα ἦτο ἐκεῖ
- Κ.— Ἦτο βέβαια κι' ἐκείνη. Ἔχει γίνει τακτικῆ;
ἢ γλυκεριά μελαχροινούλα μὰ καὶ ἄλλαις ὡς αὐτῆ
κι' ὅπως πῆγα στὸ μπαλκόνι γιὰ νὰ πάρω ἀέρα φρέσκο
γιατὶ ἔσκασ' ἀπ' τὴν ζέστη, ἀπ' τὰ χνῶτα καὶ τὰ φῶτα
νά κι' ἀπάντησα μπροστὰ μου, τὸ Μαρίνο τὸ Πετρέσκο
- Φ.— Δὲν μοῦ εἶπες ἐὰν εἶδες πουθενά καὶ τὸν Τοπάλη;
- Κ.— Μοῦπαν, πῶς κάπου λείπει.
- Φ.— Τότε πές μου, εἶδες ἄλλη;
- Κ.— Πῶς δὲν εἶδα; Τὴν Μαρίκα εὐμορφιά ξεχωριστῆ
γένος Παπανικολάου μὲσ' τὰ μαῦρα βουτηχτῆ
καὶ πολλαῖς, ποῦ δὲν ἤξεύρω πῶς τῆς λέγανε καλέ.
- Φ.— Καὶ δὲν ρώτησες νὰ μάθη;
- Κ.— Γιὰ νὰ μ' εὔρης τώρα μπλέ;
ἀγνοεῖς λοιπὸν τὸν τόπον
καὶ δὲν ἔλαβες τὸν κόπον
λιγούλακι νὰ σκεφθῆς
πῶς μπορεῖ σὰν ἐρωτήσης καὶ νὰ παρεξηγηθῆς;
κι' ἄς μὴ ποῦμε, μὴ σοῦ κόψουν καὶ κανένα κοντογοῦν,
καὶ σὲ κάμουνε σεργουῖνι
ἀλλ' ἐὰν ἐκ λάθους ὅμως ἐλησμόνησα καμμιὰ
ἐκ προθέσεως δὲν ἦτο γιὰ νὰ κάμω τὴ ζημιὰ
- Φ.— Μὰ... δὲ μοῦπες ἐὰν εἶδες καὶ τῆς Παπαμικροπούλου
- Κ.— Καὶ τῆς δυὸ καὶ τὰς συγγαίρω μετὰ τῆς Ἀνδρικοπούλου
ποῦ κι' αὐτῆ εὐχαριστήθη ἀπὸ ὄλαις περὶ πολὺ
καὶ συχνὰ χειροκροτοῦσε τὰ κορίτσια σὰν τραλλὴ
καὶ μετὰ συγχωρήσεως
μέχρι παρεξηγήσεως
καὶ οὕτω ἐτελείωσα ὅτ' εἶχα νὰ σοῦ πῶ
καὶ εὔχομ' ἐκεῖ γρήγορα καὶ πάλιν νὰ βρεθῶ
εἰς κύκλον τόσον εὐμορφον, εἰς κῆπον ἀνθισμένον
εὐωδιαστὸν θαυμάσιον καὶ μοσχομυρισμένον
καὶ προκοπὴν εἰς τὰς καλὰς ἐκείνας μαθητρίδας
κι' ἄλλας εὐχὰς μυρίας
τοῦ χρόνου νὰ σοῦ διηγηθῶ, σὰν μ' ἐρωτήσης, τ' εἶδες
προτοῦ νὰ μοῦ φυτρώσουνε στὰ μάτια... τσιτσιμίδαι!

Εἰς τοὺς φίλους ὅσοι θέλουν φύλλα ἄλλων ἀριθμῶν
δωρεάν τοιαῦτα τώρα ἀποστέλλονται ἐξ ἡμῶν,
μὰ νὰ σπεύσῃτε ὅσοι θέλτε πρὶν κι' αὐτὰ ἐξαντληθῶν
γιατὶ τότε δὲν μποροῦνε ἐξ ἀρχῆς νὰ τυπωθῶν.

Εἰς τὸν τόπον τῶν Ἑλλήνων κουρελήδων

ζητοῦν θέσιν αἱ γυναῖκες μετ' ἐρίδων

Στὴν ὥρα ποῦ οἱ Κουμπαῖοι πᾶν' ἰσόβια
καὶ στὴ Βουλὴ συμβαίνουν ἐπεισόδια
πολλὰ καὶ σοβαρὰ
κι' ὁ Παπαναστασίου κι' ὁ Τσαλδάρης
μὲ τὸ Λευτέρη ἀρπαχθήκανε γερά
μ' ἐξάψεις καὶ θυμούς... ὦ! συμφορὰ!
καὶ λένε καὶ φωνάζουν.. φοβερίζουν
καὶ φεύγουν καὶ πεισμώνουν καὶ γυρίζουν
σᾶν τὰ μικρούλια τὰ παιδιὰ.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
ποῦ στέκει κατὰ πάσης ἀδικίας
εἰσήλας' Ἐριννὴ μετὰ μχνίας
κι' ἐζήτησε νὰ γίνῃ Δικαστῆς
καὶ τ' ὄνομα τῆς εἶν' ἀγνείας
κι' Ἄλλοι—λιλί—μαμὰ—Σαμπαχθανί
καὶ προσκαλεῖ τοὺς γραμματεῖς
τὸ δίκηο τῆς νὰ βρῆ μετὰ σπουδῆς
Ρωμηῆ, χαί' ῥ σορλόπ.. ὦ! Οὐρανοί!
καὶ κάτσε βρέ σ' τὴν ἀκρη ἀπ' τὸ σχοινί!

Τὴν ὥρα ποῦ στὸ Αἴγιον οἱ φόροι ἀνεβαίνουν
καὶ κλειοῦν τὰ καταστήματα πρὸς διαμαρτυρίαν
μὰ καὶ τὰ κοντοφούστανα περ' ὅσοτερ' ἀνεβαίνουν
κι' ὁ Τάσσοσ ἐκ τοῦ ἔλικος παθαίνει ἀβαρίαν

Τὴν ὥρα, ποῦ σκεπτόμεθα ν' αὐξήσουμε τὸ στόλο
ἐν ᾧ ἡ ζέστη ἄρχισε κι' ἐφούντωσε καμίνι
καὶ ἡ Τευρκία ἐκθαμβη φοβεῖται κάποιο δόλο
κι' ἐμεῖς τὸ ἰσοζύγιο ῥωτᾶμε τί θὰ γίνῃ!

Εἰς τὸ Συμβούλιον σὲρ ἀμί
τὸ ζαχαρένιο τὸ κορμί
ἀκούτε βλάκες σερνικοὶ
θέσιν ἐκεῖ κι' αὐτὸ ζητεῖ
κι' αἰτήσεις γράφει καὶ λαλεῖ
καθ' ὅλον τῶν ἐν τέλει
καὶ μᾶς ρωτᾷ κάποιος ἐκεῖ
«λαλεῖ τὸ κοκορέλι;»

Ἄχ! ἰσαλὰ τί θὰ γενῆ! πέστε κορίτσια τώρα
ἀφοῦ ἐπῆρεν ἡ ἄγνη μὰ τέτοια πάλιν φόρα!

Ὅρντὰ, μπουρνιά!
χάμ. χούμ, σορλόπ!
νὰ κι' ἡ γυναῖκες π' ἐξυπνοῦν
καὶ νὰ μᾶς φᾶνε μᾶς ζητοῦν
χαῖ' ὄλσον
ψιλοῦν σουφροῦν
ὦ! μπουνταλᾶ, Ρωμηῆ, μ' ἀχμάκι!
ἄχ! κάλλιο ποῦ εἶχαν τὸ γιασμάκι!

Τώρα Ραγιά
πάρε σουγιά

καὶ ράβε ξύλωνε... μπαντζάκι!
κι' ἐνῶ ἐκεῖνες θὰ μασᾶν
ἐσὼ τραγοῦδα τὸν Χασάν
καὶ σφῖζε τὰ βρεγματικὰ τοῦ δόλιου κεφαλιοῦ σου
τουτέστιν ὡς ἐξαιρετον βραβεῖον τοῦ χαϊμοῦ σου

ἄχ ἔρι... ἔρινάκι μου
δὲν σ' ἀγαπῶ, πουλάκι μου,
καὶ κάμε ὑπομονὴ
καὶ κράτει τὰ μπαντζάκια σου
σφιχτά... νὰ μὴ σοῦ πέσουνε
καὶ ξέχνα πᾶ... γινάτσια σου
καὶ κάμ' ὅτι τσ' ἀρέσουνε
καὶ κάμε τους καὶ Δικαστᾶς, π' ὁ διάολος νὰ σὲ πάρῃ
μὴν αὐριο θυμώσουνε καὶ δὲν σοῦ κάνουν χάρι...!

**Μ' αὐτοκινητροδρομίας
νέαις διαμαρτυρίαις**

Σᾶν νὰ πέθανε κανένας
ποῦ συνήθως καλοήθης
μετὰ θάνατον καλεῖται
ἐν' αὐτοκινήτων πλήθος,
ὅπως γίνεται συνήθως
σᾶν πεθαίνει τις εὐήθης,
εἶδα χθὲς νὰ δηγῆται
καὶ πρὸς διαμαρτυρίαν
νᾶρχετ' εἰς τὴν Νομαρχίαν,
πῶς διόδια εἰσπράττουν οἱ ἐνοικιασταὶ πολλὰ
κι' ἡ φωναῖς τους ἀπ' τὰ γκλαῆσον μοῦ ἐπῆραν τὰ μυαλὰ
ἐν' ὁ Χρῆστος κι' ὁ Θεοφάνης' κόβαν κι' ἔραβαν πολλὰ

Κι' εἶπα: Ἕλληνες τυγχάνουν καὶ αὐτοὶ, ὅπως ἡμεῖς
κι' ἡσυχώτατα ἐκφράζουν τί ζητοῦν μετὰ.. πομπῆς
καὶ ὁ κόσμος καμαρώνει κύπτων πάντα ταπεινῶς!
Ἄ! ὁ Ἕλληνας στὴν Ἑλλάδα... περιμένει... κεχηνῶς!

Τώρα ποιὸς ἔχει τὸ δίκηο ἄς κυτάξῃ νὰ τὸ βρῆ
μὰ μέσ' τᾶχυρα τὸν ψύλλο νὰ τὸν εὐρῃ ποιὸς μπορεῖ;
Εἰς τὸ Κράτος ποῦ κοσιτίζει δυόμισ' ἡ ἀγαφορὰ,
θὲς νὰ μάθῃς γιὰτί στάζει τοῦ γαιδάρου ἡ οὐρά;

**Στήλη ἀλληλογραφίας
διὰ λόγους ποικιλίας
μὲ ὀλίγας ἀγγελίας**

Εἰς τὸν... «Μπόραν», ποῦ εἰς ὀλίγους
δυνεχάρη τετραδοῖχους
τὴν μικρούλαν τὴν «Καμπάναν», εἰς ἐπιστολὴν μακρὰν
τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας, μ' ἰδιαιτέρην χαρὰν.

Τὰ ρολόγια ὁ Δερματινὸς πάντα φτιάνει τακτικὰ
καὶ ὁ Γιώργος Παναγιώτης σκαλιετὰ χρυδαφικὰ

Ἄ! Βέρας ἀπ' τὸ Αἴγιον εἶδὼ μᾶς ἐπιστέλλει
πῶς ἔγινε τὸ Αἴγιον θαυμάσιον πολὺ
κι' εὐφύμως κάθε ξένος του γιὰ τοῦτο ὀμιλεῖ
μ' ὠραῖα καταστήματα, κουρεῖα καὶ ἐν τέλει
μὲ πρῶτης πάλιν τάξεως ὀπουδαῖα καφένεῖα
καλὰ ἐστιατόρια, μὰ καὶ παντοπωλεῖα
καὶ οὕτω πῶς ἐξαιρετος κατέστη διαμονὴ.

Στὸν ἀνθόκηπον Σκαρπέτα ποῦναι ὄλα ἀνθισμένα
κρῦα μπύρα καὶ κραδάκι ποικιλία φαγητῶν
καὶ ὁ Μῆτσος θὰ δερβίρη τοὺς πελάτας ποῦ θὰ τρῶν